

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2019.3.8.
COM(2019) 111 final

2019/0061 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

**az Európai Unió által az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi
Bizottságban képviselendő álláspontról és a 10974/1/14 REV 1 határozat hatályon kívül
helyezéséről**

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT TÁRGYA

E javaslat tárgya az Unió által az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottságban (ICCAT) az állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedések tervezett elfogadásával kapcsolatban a szervezet 2019 és 2023 között tartandó ülésein képviselendő álláspont meghatározásáról szóló határozat.

2. A JAVASLAT HÁTTERE

2.1. Nemzetközi egyezmény az atlanti tonhalfélék védelméről

Az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezmény (ICCAT-egyezmény) célja, hogy az ICCAT felállítása révén segítse az arra irányuló együttműködést, hogy az Atlanti-óceánban halászható tonhalfélék és makrahalalkatúak populációinak mérete olyan maradjon, amely lehetővé teszi az élelmezési vagy egyéb célú halászat során a legnagyobb fenntartható fogásmennyiség biztosítását. Az egyezmény 1969. március 21-én lépett hatályba.

Az Unió az ICCAT részes fele, mivel az 1986. június 9-i tanácsi határozat¹ útján jóváhagyta az egyezményt.

2.2. Az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság

Az ICCAT-ot az ICCAT-egyezmény hozta létre, az illetékessége alá tartozó halászati tevékenységek vonatkozásában kötelező állományvédelmi és -gazdálkodási határozatok („ajánlások”) elfogadása céljából. Ezek az intézkedések az Unióra nézve kötelező érvényűvé válhatnak.

Az ICCAT szerződő feleként az Unió részvételi és szavazati joggal is rendelkezik. Az ICCAT konszenzussal hozza határozatait.

2.3. Az ICCAT határozatai

Az illetékessége alá tartozó halászati tevékenységek vonatkozásában az ICCAT a szerződő felekre nézve kötelező állományvédelmi és -gazdálkodási ajánlásokat fogadhat el.

Az ICCAT-egyezmény VIII. cikkének (2) bekezdésével összhangban az intézkedések hat hónappal azután lépnek hatályba, hogy az ICCAT értesíti róluk a szerződő feleket. Ha valamely szerződő fél kifogást emel egy ajánlással szemben és megerősíti fenntartását, akkor rá nézve az ajánlás nem kötelező. Ha a kifogást a szerződő felek többsége támogatja, akkor az ajánlás nem lép hatályba.

3. AZ UNIÓ ÁLTAL KÉPVISELENDŐ ÁLLÁSPONT

A regionális halászati gazdálkodási szervezetek éves ülésein az Unió által képviselendő álláspont kialakítása jelenleg egy kétlépcsős eljárásban történik. Az uniós álláspont alapelveit és irányvonalait több évre szólóan rögzíti egy tanácsi határozat. Ezt az álláspontot az egyes éves ülésekre a tanácsi munkacsoportban megvitatandó informális bizottsági dokumentumok révén aktualizálják.

¹ A Tanács 1986. június 9-i határozata a Közösségnek az 1984. július 10-én Párizsban aláírt, az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezmény részes államai meghatalmazottai konferenciájának záróokmányához csatolt jegyzőkönyvvel módosított egyezményhez történő csatlakozásáról (HL L 162., 1986.6.18., 33. o.).

Az ICCAT vonatkozásában ezt a megközelítést a 2014. június 20-i 10974/1/14 REV 1 tanácsi határozat vezette be, amely a 2014–2018-as időszakra meghatározza az ICCAT-ban képviselendő uniós álláspontot. A határozat általános elveket és iránymutatásokat tartalmaz, de a lehetséges mértékben az ICCAT sajátosságait is figyelembe veszi. Ezen túlmenően a tagállamok által kifejezett kérésnek megfelelően egységes eljárást állapít meg az uniós álláspont évenkénti meghatározására vonatkozóan.

A 10974/1/14 REV 1 határozat előírja, hogy a 2019-es éves ülés előtt felül kell vizsgálni az Unió álláspontját. Ezért ez a javaslat meghatározza az ICCAT-ban a 2019–2023-as időszakban képviselendő uniós álláspontot, és ezáltal felváltja a 10974/1/14 REV 1 határozatot.

A 10974/1/14 REV 1 határozat tükrözte az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben² meghatározott új közös halászati politika alapelveit és irányvonalait, figyelembe véve a közös halászati politika külpolitikai vetületéről szóló bizottsági közleményben³ megfogalmazott célkitűzéseket is. Ezenkívül az uniós álláspontot összhangba hozta a Lisszaboni Szerződéssel.

A jelenlegi felülvizsgálat a halászat hatásaival összefüggésben figyelembe veszi „*A műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégia*” című, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett bizottsági közleményt⁴, valamint az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a Bizottságnak a „*Nemzetközi óceánpolitikai irányítás: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend*” című közös közleményét⁵ és a hozzá kapcsolódó tanácsi következtetéseket⁶

4. JOGALAP

4.1. Eljárási jogalap

4.1.1. Általános elvek

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 218. cikkének (9) bekezdése határozatok elfogadásáról rendelkezik „a megállapodásokkal létrehozott szervezetben az Unió által képviselendő álláspontok kialakítására vonatkozóan, amennyiben az ilyen szervnek joghatással bíró jogi aktust kell elfogadnia, kivéve a megállapodás intézményi kereteit kiegészítő vagy módosító jogi aktusokat”.

A „joghatással bíró jogi aktusok” fogalmába beletartoznak a kérdéses szervet szabályozó nemzetközi jog szabályai szerint joghatással bíró jogi aktusok, valamint azok az eszközök is, amelyek a nemzetközi jog szerint nem bírnak kötelező erővel, de „meghatározó módon befolyásolják az uniós jogalkotó által [...] elfogadott szabályozás tartalmát”⁷.

4.1.2. A jelen esetre történő alkalmazás

Az ICCAT-ot megállapodás, nevezetesen az ICCAT-egyezmény hozta létre.

² Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

³ COM(2011) 424, 2011.7.13.

⁴ COM(2018) 28 final, 2018.1.16.

⁵ JOIN(2016) 49 final, 2016.11.10.

⁶ 7348/1/17 REV 1, 2017.3.24.

⁷ A Bíróság 2014. október 7-i ítélete, *Németország kontra Tanács*, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64. pont.

Az ICCAT által elfogadandó jogi aktusok joghatással bíró jogi aktusok. Az ICCAT-egyezmény VIII. cikkének megfelelően a nemzetközi jog szerint kötelező érvényűek lesznek, mivel az ICCAT ajánlásai kiegészíthetők, módosíthatják vagy helyettesíthetik a hatályos uniós jogszabályokban előírt kötelezettségeket, és meghatározó módon befolyásolhatják az uniós szabályozás és azon belül a következő jogszabályok tartalmát:

- a Tanács 1005/2008/EK rendelete a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról⁸;
- a Tanács 1224/2009/EK rendelete a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról⁹;
- az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2403 rendelete a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről¹⁰;
- Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1627 rendelete az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhal-állományra vonatkozó többéves helyreállítási tervről, valamint a 302/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről¹¹;
- A Tanács 1936/2001/EK rendelete a hosszú távon vándorló halfajok bizonyos állományainak halászatára vonatkozó ellenőrzési intézkedések megállapításáról¹²;
- A Tanács 520/2007/EK rendelete a hosszú távon vándorló fajok egyes állományainak védelmét célzó technikai intézkedések megállapításáról és a 973/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről¹³; és
- A Tanács 1984/2003/EK rendelete a kékúszójú tonhal, a kardhal, valamint a nagyszemű tonhal Közösségen belüli kereskedelmére vonatkozó statisztikai ellenőrzési rendszer bevezetéséről¹⁴.

A tervezett jogi aktusok nem egészítik ki és nem módosítják az ICCAT-egyezmény intézményi keretét.

Ezért a javasolt határozat eljárási jogalapja az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése.

4.2. Anyagi jogalap

4.2.1. Általános elvek

Az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozat anyagi jogalapja elsősorban azon tervezett jogi aktus célkitűzésétől és tartalmától függ, amellyel kapcsolatban az Unió által képviselendő álláspont meghatározásra kerül. Amennyiben az említett jogi aktus kettős célkitűzést követ, vagy két összetevőből áll, és ezek egyike elsődlegesként vagy döntő jellegüként azonosítható, míg a másik pusztán járulékos jellegű, az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozatot egyetlen jogalapra, azaz az elsődleges, illetve döntő jellegű célkitűzés vagy összetevő által megkövetelt jogalapra kell alapítani.

⁸ HL L 286., 2008.10.29., 1. o.

⁹ HL L 343., 2009.12.22., 1. o.

¹⁰ HL L 347., 2017.12.28., 81. o.

¹¹ HL L 252., 2016.9.16., 1. o.

¹² HL L 263., 2001.10.3., 1. o.

¹³ HL L 123., 2007.5.12., 3. o.

¹⁴ HL L 295., 2003.11.13., 1. o.

4.2.2. A jelen esetre történő alkalmazás

A tervezett jogi aktus fő célja és tartalma a halászattal kapcsolatos. Az 1380/2013/EU rendelet az a jogalap, amely meghatározza az ebben az álláspontban érvényesítendő elveket.

Ezért a javasolt határozat anyagi jogalapja az EUMSZ 43. cikkének (2) bekezdése. A határozatnak fel kell váltania a 2014–2018-as időszakra vonatkozó 10974/1/14 REV 1 határozatot.

4.3. Következtetés

A javasolt határozat jogalapja az EUMSZ 43. cikkének (2) bekezdése, összefüggésben az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdésével.

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA**az Európai Unió által az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottságban képviselendő álláspontról és a 10974/1/14 REV 1 határozat hatályon kívül helyezéséről****AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,**

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére, összefüggésben 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Közösség az 1986. június 9-i tanácsi határozat¹⁵ útján csatlakozott az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezményhez (ICCAT-egyezmény), amely létrehozta az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottságot (ICCAT).
- (2) Az ICCAT felel azon intézkedések elfogadásért, amelyek célja az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen található halászati erőforrások hosszú távú megőrzésének és fenntartható hasznosításának biztosítása, illetve az ezen erőforrásoknak otthont adó tengeri ökoszisztémák megóvása. Ezen intézkedések kötelezővé válhatnak az Unióra nézve.
- (3) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁶ értelmében az Uniónak biztosítania kell, hogy a halászati és az akvakultúra-tevékenységek környezeti szempontból hosszú távon fenntarthatóak legyenek, végzésük összhangban legyen a gazdasági, a társadalmi és a foglalkoztatási előnyök elérésére irányuló célkitűzésekkel, valamint hogy hozzájáruljanak az élelmiszerellátás biztosításához. Az említett rendelet ezenkívül előírja, hogy az Uniónak elővigyázatossági megközelítést kell alkalmaznia a halászati gazdálkodás vonatkozásában, annak biztosítására törekedve, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományát, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintet. Rögzíti továbbá, hogy az Uniónak a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken alapuló állománygazdálkodási és -védelmi intézkedéseket kell hoznia, támogatnia kell a tudományos ismeretek elmélyítését és a tudományos szakvélemények kidolgozását, valamint fokozatosan fel kell számolnia a visszadobás gyakorlatát, és elő kell mozdítania az olyan halászati módszerek

¹⁵ A Tanács 1986. június 9-i határozata a Közösségnek az 1984. július 10-én Párizsban aláírt, az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezmény részes államai meghatalmazottai konferenciájának záróokmányához csatolt jegyzőkönyvvel módosított egyezményhez történő csatlakozásáról (HL L 162., 1986.6.18., 33. o.).

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

alkalmazását, amelyek hozzájárulnak a szelektívebb halászathoz és a nem szándékos fogások lehető legnagyobb mértékű elkerüléséhez és csökkentéséhez, valamint a tengeri ökoszisztémára és a halászati erőforrásokra csekély hatást gyakorló halászathoz. Emellett az 1380/2013/EU rendelet kifejezetten előírja, hogy külső halászati politikáját az Uniónak e célkitűzésekkel és elvekkel összhangban kell folytatnia.

- (4) Amint azt az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a Bizottságnak a „Nemzetközi óceánpolitikai irányítás: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend”¹⁷ című közös közleménye és a hozzá kapcsolódó tanácsi következtetések¹⁸ is leszögezik, a regionális halászati gazdálkodási szervezetek hatékonyságának támogatása és fokozása, valamint – adott esetben – az említett szervezetek irányításának javítása az e fórumok munkájában való uniós szerepvállalás központi elemét képezi.
- (5) „A műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégia” című, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett bizottsági közlemény¹⁹ konkrét intézkedéseket említ a műanyagok mennyiségének és a tengerszennyezésnek a csökkentésére, valamint a tengeren elvesztett vagy szándékosan hátrahagyott halászeszközök számának mérséklésére.
- (6) Helyénvaló meghatározni az Unió által az ICCAT 2019–2024-es időszakban tartandó ülésein képviselendő álláspontot, mivel az ICCAT állományvédelmi intézkedései kötelező érvényűek lesznek az Unióra nézve és meghatározó módon befolyásolhatják majd az uniós szabályozás, nevezetesen az 1005/2008/EK tanácsi rendelet²⁰, az 1224/2009/EK tanácsi rendelet²¹, az (EU) 2017/2403 európai parlamenti és tanácsi rendelet²², az (EU) 2016/1627 európai parlamenti és tanácsi rendelet²³, az 1936/2001/EK tanácsi rendelet²⁴, az 520/2007/EK tanácsi rendelet²⁵ és az

¹⁷ JOIN(2016) 49 final, 2016.11.10.

¹⁸ 7348/1/17 REV 1, 2017.3.24.

¹⁹ COM(2018) 28 final, 2018.1.16.

²⁰ A Tanács 1005/2008/EK rendelete a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 286., 2008.10.29., 1. o.).

²¹ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

²² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2403 rendelete (2017. december 12.) a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről, valamint az 1006/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2017.12.28., 81. o.).

²³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1627 rendelete (2016. szeptember 14.) az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékuszójútonhal-állományra vonatkozó többéves helyreállítási tervről, valamint a 302/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 252., 2016.9.16., 1. o.).

²⁴ A Tanács 1936/2001/EK rendelete (2001. szeptember 27.) a hosszú távon vándorló halfajok bizonyos állományainak halászatára vonatkozó ellenőrzési intézkedések megállapításáról (HL L 263., 2001.10.3., 1. o.).

²⁵ A Tanács 520/2007/EK rendelete (2007. május 7.) a hosszú távon vándorló fajok egyes állományainak védelmét célzó technikai intézkedések megállapításáról és a 973/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 123., 2007.5.12., 3. o.).

1984/2003/EK tanácsi rendelet²⁶ tartalmát. Az ICCAT által elfogadott ajánlások ugyanis kiegészíthetők, módosíthatók vagy helyettesíthetők a hatályos uniós jogszabályokban foglalt kötelezettségeket.

- (7) Az Unió által az ICCAT ülésein képviselendő álláspontot jelenleg a 10974/1/14 REV 1 tanácsi határozat²⁷ állapítja meg. A 10974/1/14 REV 1 határozatot helyénvaló hatályon kívül helyezni és a 2019–2023-as időszakra egy új határozattal felváltani.
- (8) Tekintettel az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen található halászati erőforrások folyamatosan változó természetére, valamint arra, hogy ezzel összefüggésben az uniós álláspont kialakításánál figyelembe kell venni az új fejleményeket – ideértve az ICCAT ülései előtt vagy alatt előterjesztett új tudományos és egyéb releváns információkat –, az uniós intézmények közötti jóhiszemű együttműködésnek az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 13. cikke (2) bekezdésében meghatározott elvével összhangban a 2019–2023-as időszakra meg kell állapítani az Unió álláspontjának évenkénti kialakítását szolgáló eljárást,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (ICCAT) ülésein az Unió által képviselendő álláspontot az I. melléklet tartalmazza.

2. cikk

Az ICCAT ülésein képviselendő uniós álláspontot évenként, a II. mellékletben foglaltak alapján kell megállapítani.

3. cikk

Az I. mellékletben szereplő uniós álláspontot a Tanács legkésőbb az ICCAT 2024-es éves üléséig értékeli és – adott esetben – a Bizottság javaslata alapján felülvizsgálja.

4. cikk

A 2014. június 20-i 10974/1/14 REV 1 határozat hatályát veszti.

5. cikk

Ennek a határozatnak a Bizottság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*

²⁶ A Tanács 1984/2003/EK rendelete (2003. április 8.) a kékuszójú tonhal, a kardhal, valamint a nagyszemű tonhal Közösségen belüli kereskedelmére vonatkozó statisztikai ellenőrzési rendszer bevezetéséről (HL L 295., 2003.11.13., 1. o.).

²⁷ A Tanács határozata (2014. június 20.) az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottságban (ICCAT) az Európai Unió nevében képviselendő álláspontokról.